

סדר לימוד ותפילה ליום י"א מרחשוון

על פי ספר שפתי צדיקים לגאון המקובל רבי סאלמן מוצפי זצוק"ל (פרק א' סימן י"ב)

הבהרה: ראוי לקרוא כל זה במיתון ובדמעות, כדי לעורר רחמי שמים על הגאולה. וכשמזכירים דברים בשם אמרם (כגון בשם אברהם אבינו וכו', וכן בשם שאר החכמים דלהלן), יש לכווין שיהיו שפתותיהם דוכבות בקבר בדברים אלו.

לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, הנה אנחנו באים בעזרתך לבקש רחמים על גאולתם של ישראל ועל צער השכינה, ויהיו דברינו אלה אשר נבקש, בשם כל ישראל, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה ש"זוכין לאדם שלא בפניו", ויהיו דברינו בשם כל צדיקי עולם מנוחתם עדן החפצים שנהיה שליחים שלהם בעולם העשיה, ותהא פיננו פיהם.

נאמר במדרש איכה רבה (פתיחת כ"ד): אמר רבי שמואל בר נחמן, בשעה שחרב בית המקדש, בא אברהם לפני הקדוש ברוך הוא בוכה ומקרט זקנו ותולש שערות ראשו ומכה את פניו וקורע את בגדיו ואפר על ראשו, והיה מהלך בבית המקדש וסופד וצעק, [וכו']. מיד פתח אברהם לפני הקדוש ברוך הוא ואמר: רבוננו של עולם, למאפה שנה נתת לי בן, וכשעמד על דעתו והיה בחור בן שלשים ושבע שנים אמרת לי העלהו עולה לפני, ונעשיתי עליו כאבדני ולא רחמתי עליו, אלא אני בעצמי כפתתי אותו, ולא תזכר לי זאת ולא תרחם על בני?

פתח וצחק ואמר: רבוננו של עולם, כשאמר לי אבא (בראשית כב, ח): אלהים יראה לו השעה לעלה בני, לא עבדתי על דברך ונעקדתי ברצון לבי על גבי המזבח ופשמתי את צוארי תחת הפסין, ולא תזכר לי זאת ולא תרחם על בני?

פתח וצחק ואמר: רבוננו של עולם, לא עשירים שנה עמדתי בבית לכן, וכשיצאתי מביתו פגע בי עשו הרשע ובקש להרג את בני ומסרתי עצמי למיתה עליהם, ועכשו נמסרו ביד אויביהם כצאן למבחה, לאחר שגדלתים באפרוחים של תרנגולים וסבלתי עליהם צער גדול בנים, פי רב ימי הייתי בצער גדול בעבורם, ועתה לא תזכר לי זאת לרחם על בני?

פתח משה ואמר: רבוננו של עולם, לא רועה נאמן הייתי על ישראל ארבעים שנה ורצתי לפניהם כסוס במדבר, וכשהגיע זמן שיבנסו לארץ גזרת עלי במדבר ופלו עצמותי, ועכשו שגלו שלחת לי לספד ולכפות עליהם, זהו המושל שאומרים בני אדם מטוב אדוני לא טוב לי ומרעתו רע לי. [וכו']. ועוד אמר לפניו: רבוננו של עולם, כתבת בתורתך (ויקרא כב, כח): ושור או שח אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד, והלא כבר הרגו בנים ואמותיהם כמה וכמה ואתה שותק?

באותה שעה קפצה רחל אמנו לפני הקדוש ברוך הוא ואמרה: רבוננו של עולם, גלוי לפניך שיעקב עבדך אהבני אהבה יתרה ועבד בשבילי לאבא שבע שנים, וכשהשלימו אותן שבע שנים והגיע זמן נשואי לבעלי, יען אבי להחליפני לבעלי בשביל אחותי, והקשה עלי הדבר עד מאד פי נודעה לי העצה, והודעתני לבעלי ומסרתי לו סימן שיפיר ביני ובין אחותי כדי שלא יוכל אבי להחליפני, ולאחר פן נחמתי בעצמי וסבלתי את תאוותי ורחמתי על אחותי שלא תצא לתרפה, ולערב חלפו אחותי לבעלי בשבילי, ומסרתי לאחותי כל הסימנין שמסרתי לבעלי, כדי שיהא סבור שהיא רחל. ולא עוד אלא שנכנסתי תחת המטה שהיה שוכב עם אחותי והיה מדבר עמה והיא שותקת ואני משיבתו על כל דבר ודבר, כדי שלא יפיר לקול אחותי וגמלתי חסד עמה, ולא קנאתי בה ולא הוצאתיה לתרפה. ומה אני שאני בשר ודם עפר ואפר לא קנאתי לצרה שלי ולא הוצאתיה לבושה ולתרפה, ואתה מלך חי וקיים, רחמן, מפני מה קנאת לעבודת כוכבים שאין בה ממש, והגלית בני ונחרגו בחרב ועשו אויבים בם ברצונם. מיד נתגלגלו רחמיו של הקדוש ברוך הוא ואמר, בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומן, הרי הוא דכתיב (ירמיה לא, יד): כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי ככי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה פי איננו. וכתיב (ירמיה לא, יד): כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מרמעה פי יש שבר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב, וכתיב (ירמיה לא, יד): ויש תקנה לאחריה נאם יהוה ושבו בנים לגבולם.

ועל זה נאמר בווהר חדש על איכה: אשתארת תפון רחל, וארימת קל בכיה במרירו דתמרורים. אמר לה קודשא ברוך הוא: רחל, מה את מבכה? אמרה קמיה: ולא אבכה? בני אן אינון, ומה תמאן לגבך? אמר לה עאלו צרתי לקמו, ואעילו לה בביתי. מיד אמרה, וכי לא עבדית אנא יתיר, דאעילנא צרתי בביתי. וכו'. ואת דכתיב בך, רחום ורחמן ארף אפים, הוה לה לאעברא על חוביהון. ובכל מה דאמר לה, לא קבילת תנחומין. הרי הוא דכתיב, קול ברמה נשמע וגו' פי איננו. לא בעאת לקבלא תנחומין. מאי טעמא? בגין פי איננו, פיומין קדמוין לאשראח בינייהו, והא אסתלק לעילא. וכו'. כמה דעבדת רחל, אוף הכי שכינתא לעילא. דמתרגם קל ברום שמייא אשתמע, שכינתא מבכה על בנהא. בההיא שעתא דאיהי הות מבכה, אתערו לגבה שתין רבוא משריין עילאין, וכלהו איתערו בכיה לגבה. בההיא שעתא, אשתמע קלא לרקיע ערבות, ואודעזעו מאתן אלה עלמין, דהוו גניזי מן יומא דאתברי עלמא, עד דאשתמע ההוא קלא לרום שמייא.

וּכְתַב בְּעֵינָיו זֶה הַגְּאוּן רַבִּי סַלְמָאן מוֹצְפִי זַ"ל וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַתְּעוֹרְרוֹת הַכִּי גְדוּלָה שֶׁאִפְשֵׁר הָאָדָם לְעוֹרֵר רַחֲמִים

הַעֲלִיזוֹנִים לְמַחֵר קִין פְּדוּת גְּאוּלַּת יִשְׂרָאֵל, הִיא זְכִירַת הַבְּטַחַת הַקַּב"ה לְרַחֵל אִמְנוּ ע"ה: "אֲנִי מַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְמִקְוֵיךָ" וְכו'. וּבִיָּאָר מִרְן רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים בְּעוֹד יוֹסֵף הִי פִרְשַׁת וַיֵּצֵא, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: נִמְצָא, חֶסֶד שֶׁעָשְׂתָה רַחֵל עִם לֵאָה אַחֻתָּהּ, הוֹעִיל לְיִשְׂרָאֵל שׁוֹכֵן בְּעִבּוֹר זֶה בְּהַבְטַחָה שֶׁהַבְּטִיחָם הַקַּב"ה בְּגְאוּלָּה, כִּמּוֹ שֶׁאִמְרוּ "בְּשִׁבְלֶיךָ רַחֵל אֲנִי מַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל וְכו'", וְאֵע"פ שֶׁהַאֲבוֹת וּמֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם כּוֹלֵם הִגִּישׁוּ טַעֲנוֹת וְדַבְרִים כַּדִּי לְהַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעִבּוֹרָם, לֹא הוֹעִיל אֵלָּא דַּבְרֵיהָ שֶׁל רַחֵל, וְהַטַּעַם, מִפְּנֵי כִי מַלְבָּד שֶׁסְּבִלּוֹן עֲלֵבוֹן זֶה שֶׁסְּבִלָּה עַל עֲצֻמָּה הוּא דַּבֵּר קִשָּׁה מְאוּד נֹגֵד הַטַּבַּע, הֵנָּה עוֹד בְּסִבְלוֹן זֶה יֵשׁ כַּח מִסְפִּיק לְהַצִּיל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי שֶׁהוּא דוֹמָה בְּדוֹמָה לְדַבֵּר הַמְּבוֹקֵשׁ לְיִשְׂרָאֵל, יֵעָן כִּי הַמְּבוֹקֵשׁ הוּא שֶׁהַקַּב"ה יִסְבּוֹל כְּבִיבּוֹל לְשִׁכְךָ חֲמַתּוֹ וְיִסְבּוֹל כְּעֶסֶף וְלֹא יַעֲשֶׂה כִּי־יִשְׂרָאֵל כְּפִי שׁוֹרֵת הַדִּין הַמְּחַיֵּיבֵת אוֹתָם לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּגִלּוֹת בְּעִבּוֹר עוֹנְוֹתֵיהֶם הַרְבִּים (וְלֹא דוֹקָא עֲבוּדָה־זֶרָה), אֵלָּא יַעֲשֶׂה עִמָּהֶם לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין, וּמִזֶּה הַזְּכוּת שִׁישׁ בְּיַד רַחֵל אִמְנוּ ע"ה, בְּסִבְלוֹן עֲלֵבוֹנָהּ, יֵצֵא הַקְּלִי־חוֹמֵר הַזֶּה, לִזְמַר וּמָה הִיא סְבִלָּה עֲלֵבוֹנָהּ וְעָשְׂתָה לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין וְשׁוֹרֵת הַטַּבַּע בְּעִבּוֹר לְהִיטִיב לְאַחֻתָּהּ, וְכִלְשֵׁכֵן שֶׁהַקַּב"ה שֶׁהוּא אֵב רַחֲמָן, מִלֵּא רַחֲמִים, חֵי וְקִיּוּם לְעַד, שִׁיִּסְבּוֹל וְיִכְבוֹשׁ כְּעֶסֶף לְעִשׂוֹת עִם יִשְׂרָאֵל לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין לְהַשִּׁיבָם לְמִקְוֵמָם. עַכ"ל עוֹד יוֹסֵף הִי. וְאֲנִי בְּעֵינֵי יוֹסֵף בִּיאֲרַתִּי קוֹדֵם כִּמּוֹ שְׁנַיִם, כִּי הַקְּלִי־חוֹמֵר שֶׁל סְבִלּוֹן עֲלֵבוֹן רַחֵל אִמְנוּ ע"ה, הוּיָן מִמָּה שֶׁהוּא רַחֵל בְּשֵׁר וְדָם וְהַקַּב"ה יַתְעִלָּה שְׁמוֹ אֵב רַחֲמָן וְקִיּוּם לְעַד, עוֹד הוּא לֹא דוֹמָה בְּדוֹמָה, כִּי הַקְּלִי־חוֹמֵר שִׁישׁ מִטַּעֲנַת רַחֵל אִמְנוּ ע"ה, כִּי הִיא עָשְׂתָה בְּיָדָם, וְהַכְּנִיסָה צִרְתָּהּ בְּבֵיתָהּ, אֲבָל בְּעֵינֵי הַעֲבוּדָה זֶה שֶׁעֲבָדוּ יִשְׂרָאֵל, הֵם בְּעֲצֻמָּם עֲבָדוּ אוֹתָהּ, וְאֲכַמ"ל.

עַכְשָׁיו אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַבִּיץ: מַה שֶׁהַקַּב"ה הַבְּטִיחַ לְרַחֵל אִמְנוּ ע"ה "בְּשִׁבְלֶיךָ רַחֵל אֲנִי מַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְמִקְוֵיךָ", עַד עַכְשָׁיו לֹא נִתְקַיְמָה, וְכִבֵּר עָבַר עָלֶיהָ אֲלֵפִים וְאַרְבָּעָה מֵאוֹת שָׁנָה, שׁוֹמֵן הַהַבְטַחָה הִיתָה בְּחֹרֶבֶן בֵּית רֵאשִׁוִן, יֵעָן הַהַבְטַחָה לֹא נִתְקַיְמָה בְּבִנְיָן בֵּית שְׁנֵי שְׁעָרֵי הַשְּׁבֵטִים לֹא רִצּוּ לְחַזֵּר וְכו', וְאֵם כְּבִיבּוֹל הַבְּטִיחָה אוֹתָנוּ בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא "וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוֹתֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב וְקִבְּצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁמָחָה", שְׁסוּף סוּף יִגְאָל אוֹתָנוּ, אִם כֵּן מַה הַרוּיָחָה רַחֵל אִמְנוּ ע"ה מִן הַהַבְטַחָה שֶׁלָּהּ? אֵלָּא וְדָאֵי הַבְּטִיחָה אוֹתָהּ שֶׁהוּיָן מִמָּה שֶׁכְּתוּב בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה שִׁיִּגְאָל אוֹתָנוּ "וְשָׁב וְכו'", שִׁוּוֹתֵר מִשְׁנוֹת הַגְּלוּת אִיזָה וְיִתּוֹר מֵתַאִים לְעֶרֶךְ הַהַבְטַחָה שֶׁהַבְּטִיחָה אוֹתָהּ. וְאֲנַחְנוּ, עֵינֵי בְּשֵׁר לָנוּ, רֹאִים שֶׁנִּשְׁאָר מֵעַט שְׁנַיִם מֵהַאֲלָף הַשִּׁישִׁי הַאֲחֵרוֹן, וְהוּיָן מִמָּה שֶׁסְּבִלּוֹ יִשְׂרָאֵל מִמוֹנֵי מִיתוֹת מִשְׁנוֹת, וְכִמּוֹ מַחְסוּרוֹים שֶׁעָבַר עֲלֵיהֶם וְעוֹבֵר תָּמִיד.

וְעַתָּה, אֲבִינּוּ אֵב הַרְחֲמֵן, בְּרַחֲמֵיךָ תְּרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, וְזָכַר לָנוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּ לְרַחֵל אִמְנוּ ע"ה, לְגֵאוּלַּת אֶת בְּנֵיךָ לְפָנִים מִשְׁוֹרֵת הַדִּין, וְעִדְיִין רַחֵל מִכְּפָה עַל בְּנֵיךָ זֶה כְּאֲלֵפִים שָׁנָה, חוֹסֵף נָא עַל הַעֲלִיבָה הַזֹּאת וְעַל כְּבוֹד שְׁכִינַת עֲוִיָּה, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךָ, תִּבְטַח מִשְׁמִים וְרָאָה כִּי עָמְדָה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכִלְדוֹר וְדוֹר הַתְּפִלָּלוֹ עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל בְּנֵי בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְכִבְלָלָם כְּכוֹ וְהַתְּפִלָּלוֹ וְהַתְּהַנְּנוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים, וּמָהֶם: רַבִּי עֲקִיבָא בֶן יוֹסֵף הַנִּתְהַרְגַּע עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיךָ, וְרַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּסֶם, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנּוּ. וְכָל הָאֲמוּרָאִים הַקְּדוּשִׁים, וְכָל רַבָּנֵן סְבוּרָאֵי וְהַגְּאוּלָּנִים, וְכָל תְּרַאשׁוֹנִים וְהַאֲחֵרוֹנִים, וְכָל מֵאִירֵי דְרִזִּין וּמָהֶם: רַבִּינוּ יִצְחָק לִוְרִיאֵי אֲשֶׁכְּנִי וְרַבִּינוּ שְׁלוֹם בֶּן יִצְחָק שְׂרָעְבִי, וְיִשְׂאָר בֶּן עֲבִדִּי הַצִּדִּיקִים וְהַתְּסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֶׂה שֶׁבְּכָל דוֹר וְדוֹר עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְגַם נְשָׂמוֹת הַצִּדִּיקִים בֶּנֵי עֵדֵן מֵתְּפִלָּלִים עַל גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְגַם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אֲשֶׁר תִּבְּלַ פִּיהֶם קְדוּשָׁה וְטָהוֹר הַתְּפִלָּלוֹ לְפָנֶיךָ עַל גְּאֻלָּתָנוּ בְּמִשְׁפַּחַת כָּל הַדּוֹרוֹת, וְכֵן הָאֲנָשִׁים הַפְּשׁוּטִים וְהַתְּמִימִים וְהַטְּהוֹרִים, וְנָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת, וְעַנְיִים, וּמְעוֹנִים עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיךָ, וּמְנִינִים, וְעָמְדָה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדּוֹרוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מְתֵי עֲשִׂנָּה בְּתַפְלַת עָמְדָה, הַאֲכַלְתֶּם לָחֵם דְּמִעָה וְתִשְׁקֹמוּ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ. רִצְוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעָמְדָה יִשְׂרָאֵל וְלִתְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהָשִׁב הַעֲבוּדָה לְדְבִיר בֵּיתָךְ. אִם עוֹנֵינוּ עָנוּ כֵּנוּ – יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ וְזָכַר לָנוּ זְכוּת רַחֵל אִמְנוּ שֶׁעָשְׂתָה לְפָנִים מִשְׁוֹרֵת הַדִּין וְלְפָנִים מִשְׁוֹרֵת הַטַּבַּע לְהַכְּנִים צִרְתָּהּ בְּמִקְוֵמָה, וְאֵת אֲשֶׁר הַבְּטַחְתָּ לָּהּ לְגֵאוּלַּת אֶת בְּנֵיךָ לְפָנִים מִשְׁוֹרֵת הַדִּין. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלֵּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמְטִיב הַדְּרֵשׁ לָנוּ, שׁוֹבָה עָלֵינוּ בְּחֵמוֹן רַחֲמִיךָ, בְּגִלְלַת אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ, בְּנֵה בֵּיתָךְ בְּבִתְחִלָּתָהּ, בּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ, הִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, שִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ, וְהָשִׁב שְׁכִינָתְךָ לְתוֹכֵנוּ, וְהָשִׁב פְּתָחֵנוּ לְעִבּוֹדָתְךָ, וְלִוְיִים לְדוֹכְנֵם, לְשִׁירִים וְלִזְמֹרִם, וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנִוְיָהֶם. וְשֵׁם נְעִלָּה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּעַלְנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתַטְעֵנוּ בְּגְבוּלָנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קְרִבְנוֹת הַכְּתִינּוּ, תְּמִידִים בְּסִדְרָם וּמוֹסְפִים בְּהִלְכָתָם.

וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים מִרַחֵל אִמְנוּ ע"ה שֶׁתַּעֲמוּד בְּתַפִּילָּה וּבְתַחֲנוּנִים לְפָנֵי הַקַּב"ה לְעוֹרֵר רַחֲמִים עֲלֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל, שִׁיִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצְוֹן תְּפִילָּתָנוּ זֹאת שֶׁהַתְּפִלָּלוֹ לְפָנֵינוּ, וְאוּלַּי עַל יָדֵינוּ זֶה יִתְעוֹרְרוּ הַרַחֲמִים הַעֲלִיזוֹנִים בְּכָל הַעוֹלָמוֹת וְהַפְּרָצוּפִים וַיֵּצֵא כְרוּז מִן הַשָּׁמַיִם מִבְּשֵׁר גְּאוּלַּת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלְךָ מִנְעִי יְהוָה מִנְעִי מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדַּמְעָה, כִּי בָאתִי לְגֵאוּלַּת אֲנִכִי יְהוָה בְּמַהֲרָה בְּקִרְבִּי. וְאֲנַחְנוּ וּמִבְּקָשִׁים וּמִתַּחֲנוּנִים מִהַקַּב"ה, שֶׁרַחֵל אִמְנוּ וְרַשְׁבַּי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְיִוְיָתָם בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּסֶם, עִם שְׂאֵר הַצִּדִּיקִים שְׁבָנֵן עוֹן, שִׁיתְעוֹרְרוּ וְיִלְכוּ לְמַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה וְיִוְדְעוּ לְאַבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זִיע"א הַמְּצַב הַחֲמוּר שֶׁל הַגְּלוּת שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בּוֹ, וְיִתְאַמְצוּ כּוֹלֵם בְּתַפִּילָּה וּבְתַחֲנוּנִים לְפָנֵי הַקַּב"ה שִׁיִּגְאָלָנוּ בְּמַהֲרָה. וְאֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים מִהַקַּב"ה, שֶׁאֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲבָרָהם יִצְחָק וְיַעֲקֹב עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, וְשְׂאֵר בּוֹרְתֵי בְרִית וְהַצִּדִּיקִים אֲשֶׁר הִפְקִידוּ מִזְכוּתוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְהַצִּדִּיקִים אֲשֶׁר הִתְאַמְצוּ בְּתַפְלוֹת וּבְתַחֲנוּנִים לְגְאוּלַּת שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ וְיִשְׂרָאֵל, שֶׁהַקַּב"ה וְיִתְרָה לְכָל אֶחָד בְּשִׁבְלֵנוּ עַל חֵלֶק מִסּוּיִם מֵהַגְּלוּת, וּמִמִּילָא עַכְשָׁיו יְהִיה מוֹכֵשׁר בְּחַלְטֵי שִׁימְחָה קִין פְּדוּתֵנוּ וַיִּצְמִיחַ לָנוּ יִשְׁעָנוּ, יִשְׁלַח לָנוּ שְׁנֵי מוֹשִׁיָּהוּ בְּמַהֲרָה, מוֹשִׁיָּהוּ בֶן יוֹסֵף וּמוֹשִׁיָּהוּ בֶן דָּוִד, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ, וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּנוֹי וּמִשׁוֹכְלָל בְּהַרְרוֹ וּיִפְיוּ, וְאֵם הַבָּנִים שְׂמַחָה שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ צִהְלָה וְשִׂמְחָה, בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ אִמֵּן כֵּן יְהִי רְצוֹן.